

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Historia Scholastica Magistri Petri comestoris sacre
scripture seriem breuem nimis [et] obscuram elucidans**

Petrus <Comestor>

Argentine, 1503

VD16 P 1829

De trib[us] parabolis in domo ad discipulos. ca. lxxj.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30892

Historia

De solutione sabbati et cōficatione gra
norum. Capl'm, LXXVIII.

I factum est in

e sabbato scđo pmo cū t̄s̄l̄s̄ r̄di
scipuli el̄ trās̄l̄r̄t̄ p̄ s̄ta: grana
d̄fricata manib̄ edebāt discipuli Hoc expo
nif sic. In sabbato scđo pmo ad uerbāliter
cū t̄s̄l̄ intraret p̄ s̄ta r̄t̄ Vl̄ i sabbato scđo
a primo, de q̄ p̄cessit fmo Vl̄ est vna dictio
quā d̄x̄lt̄ lucas deuteron. p̄teron. nos scđo
prīmū. Hoc aut̄ sabbatū qđ discipuli nō ob
seruabāt iō sic vocauit vt significaret sp̄iale
sabbatū iā inchoari et legalia cessatura. Est
enī sabbatū sp̄iale scđo p̄mū. Superius iſe
riore lez̄ legali, q̄si factū ē scđo p̄mū. Qđ ei
p̄us fuerat tpe: factū ē scđo munere grē, q̄si
caput versum est i caudā. Vl̄ et siq̄s chīm
velit appellare adam scđo prīmū nō errabit
Vl̄ sunt due dictiōes, r̄d̄ secundū r̄ p̄mūz
tpe, q̄r̄ et aī legē sc̄ti p̄ies sabbatizauerūt, et
p̄ legali sabbato medio interposito Cū aut̄
pharisei diceret, qđ faciſ̄ qđ nō licet sabbatū
excusabat eos dñs mult̄ modis Tūz q̄r̄ ne
cessitas excusabat eos, sicut excusauit dauid
r̄ pueros el̄ q̄n comedid̄ panes sacerdotia
les Nec peccat̄ sacerdotes circūclētes r̄ sa
cificantes i sabbato. Tum q̄r̄ p̄nt̄ auctore
dño sabbati faciebat h̄, q̄r̄ etiāz nō peccauit
Iosue dñz cīrcūlūt̄ hiericho sept̄ē dñeb̄ Nec
etia hodie eger si soluit tēlūt̄ reus ē Dñe
r̄t̄ aut̄ pharisei h̄ nō liceat sabbatis, q̄r̄ alia
die licebat fm̄ legē edere grana segetis p̄p̄in
quoz, iō nō metere falce. Nota p̄mos apo
stolos soluisse sabbatū q̄s tū recipiūt̄ hebio
nīt̄ cū repudiāt̄ paulū q̄si legis trāgressore,
De manco. Capl'm, LXXIX.

I actū est autē in

f alio sabbato i trauit̄ t̄s̄l̄s̄ syna
gogā, et erat ibi h̄ manū aridā
h̄ns et obfūabant̄ eū pharisei si sabbato cu
raret. Cunq̄s ques̄s̄t̄ ab eis: si liceat sabbato
curare, nec respōd̄issent: curauit languidūm
cōfūrās superstitiosos, q̄ sabbatis pecus la
p̄sum a fouca extraherent̄ Ipi aut̄ colloque
bantur quidnam facerent̄ t̄s̄l̄s̄. T̄s̄l̄s̄ autē
sciens secessit inde, et securi sunt eis; multi r̄
curauit eos.

De quatuor parabolis ad turbas i nauī
Capl'm, LXXX.

I actū est i die

f b̄ illis ex̄t̄ t̄s̄l̄s̄ in monte ora
re r̄ erat gnocans ibi in oīone
Ec cū dies fact̄ esset vocauit̄ discipulos su
os forte adhuc dormientes r̄ sedebar sē ma
re Lūq̄s cōgregarent̄ turbe ascendēt̄ nauī
lam docebat de ea turbas stātes i litora pa
rabolis loquēs eis proposuit̄ eis parabo
lam semināt̄is in terrā tripliciter malam nec
ferentē fructū, et iū vnam bonam facientem
fructū centuplices

Secūdo proposuit̄
parabolā semināt̄is
bonū semini cui mī
mīcūs bō supersemī
nanit zīzānia in qua
illō qđ dicit̄. Sīnīte
vtraq̄z crescere v̄sq̄z
ad mēss̄z, r̄ideat̄ pau
lo p̄tarūt̄ q̄ ait̄. Aus
ferte malū de medio
vestri. S̄z inter trīt̄
cū anteq̄z veniat ad
spīcā et lolū: grādīs
est similitudo. et vīt̄
distingui p̄nt̄. Hoc
igit̄r̄ dictum est de
ambīguis, illud pau
li de manifestis. Ter
tīam proposuit̄ para
bolaz de grano līna
pis. Quartā propos
uit̄ de fermento, qđ
mulier abscondit̄ in
farīne satīs trib̄. Ta
tum est genus men
sure in palestīna mo
dīū et dimidīū ca
piens. Scōrum āt̄
discipulis disserebat
omīa. Tūc dimissis
turbis venit̄ i domū: et dixerūt̄ ei discipuli
Edissere nobis parabolā zīzānior̄. P̄mūz
enī eis exposuerat̄ i nauī.

Dētr̄b̄ parabolis i domo ad discipulos
Capl'm, LXXI

Inq̄z exposuit̄

c set qđ q̄s̄c̄rāt̄ i parabolā enī los
cūt̄ ē eis. Et p̄posuit̄ parabolā

Euan gelica

Dethesauro abscondito in agro p quo emendavit inuentor omnia q habuit. Aliaz quoq proposuit de inuenta et empta bona margarita Tertia qz de sagena missa i mare in qd. q in gehena erit fletus et stridor dentium. in q innuis resurrectio corporum futura. Hoc autem nomine gehena euangelicu est tm: et credis a dno inueni, ob lignum inextinguibilem: q erat scrutari idolis i valle iuxta hierusalem q dicebat topher. Uel etiam gehennon qst terra filius ennon. i. hois sic vocati: p quem idolatri traiiciebant puulos suos, sicut nos traiicim⁹ eos p aquam baptisini. Ignis qz dicitur topher: nō satis nota causa. Uel forte qz quā artificio de visceribus terre p lapides spongiosos quos tophos dicimus ingiter erumpentes.

De saltu dñi. Capl'm. LXXXII.

Venies in pa-

e tria sua decebat i synagoga cor-
sta ut miraretur et diceret. Ubi huic sapientia hec Homo hinc est filius fabri, non me
ritiamarer el⁹, et frēs et sorores eius sunt apod
nos. Qd nō est intelligendum km eiusdē, q vir
gine pepisse dno frēs de Joseph dogmatizas
bat. Uel Joseph de alia uxore liberos suscep
pisse. Sed plorabili el⁹: frēs sui dicti sunt, sicut
abra dicunt ad Iosch, frēs sum⁹. Marcus autem
dīm dīcū ab eis fabri. Credebat enim fabru
q Joseph fabri filiū dicebant. Et paucos ibi
curauit ppter incredulitatē eoz dicens Nemo
p̄pha accept⁹ est in parria sua, et repleti sunt
oēs tra. Et ejūcētes eū extra ciuitatē duxerūt
eū usq ad supclū mōtis ut p̄cipiat eum.
Illi autem trās p medlū illoz ibat. Adhuc
vidis ibi loc⁹ q dō salē dñi, p quē dñs descē
dēs impissit se rupi, et cedens ei rupes fecit
eū locū qsi laribull: in q adhuc vestigia ruga
tu vestimentoz el⁹ impissa olim norant.

De decollatione iohannis

Capl'm. LXXXIII.

N illo tempore

herodes tetrarcha dñs natal' sui
celebravit corā p̄ncipib⁹ suis et p
mis galilee. Abi puelle saltati datū ē p mu
nere caput iohannis baptiste i dīsco. Et autem
dīs vas rotundū desup valde extentū, vñ et
dapifer discoper⁹ dī. Qnq mēsa superior dīsc⁹
dī, Aliqñ mapā q mensale dī: dīsc⁹ appell-

latur, vñ et aī alla dīcūt apparuisse petro i di
sco, quē alibi liber actū aplor⁹ lītent⁹ vo
cat. Credibile est q herodes cū uxore de ne
ce iohannis hī tali occasiōe facienda p̄us secre
to tractauerit. Discipli p̄o iohānis tuleūt cors
p̄ el⁹ de carcere et sepelieſt illū. Chronica et
xj. liber historie ecclesiastice tradūt iohannē i
castello arabie trās iordanē dicto macherō
tavinetū et trūcatū. Corp⁹ p̄o in sebastie vī
be palestine inter hēsēū et abdā sepultum
Caput autē hierusalē humatum est iuxta hēros
dis habitaculū. Osse el⁹ tpe iuliani apostate
gētiles sparserūt: inuidentes miraculis q fie
bant ad eius monumentū. Que rursus colle
cta ab eisdē cremata sūt, et puluis ventilar⁹.
Qd qsi scđ martyriū iā mortuo qdā repū
tant nesciētes: dñi in nativitate el⁹ ossa colle
ctavndēcūq̄ cremat⁹. Eū autē colligerent ossa
quidā monachī a hēsōlymis mixti latene
colligentib⁹: magnā eoz p̄tūtūrūt, inter q
etia dīgit⁹ q dīm mōstrauit fuisse phibetur
quē p̄ beatā Tecla inter alpes attulit, et dī
elle in ecclesia maurianensi Tuleruntq̄ ossa
ad philippū hēsōlymitanū ep̄m nomū qui
misit ea p iulianū diaconū athanasio alexan
drie ep̄o. Que p̄ theophil⁹ eiusdē vībis ep̄s
repoluit in tēplo scapis a sordib⁹ purgato:
basilicāq̄ i honore iohannis secrāuit qn̄ sc̄
theodosio iubēte phana gētū destructa sūt.
Tpeo marciāni p̄ncipis duob⁹ monachis
orientalib⁹ q ob orationē venerat hēsōly
mā iohannes reuelauit caput suū. Sz nō mī
tū post incuria p̄dītū: perlatū est ab alijs in
edīssam. als emissam vībē phēnicie, et i qdā
specu in yra sub terra nō p̄uo tpe ignobilē
recolitū, donec denūtū. Idē iohannes caput suū
ondit marcello religioso abbātū et p̄s bytero
dū in eodē specu habitarēt. Qd cū ille iulias
no vībi alij bñt iulioramo: eiusdē vībis ep̄o
indicasser eleūtū est. Ex q tpe cepit i eadē vī
be decollatio iohannis celebrari ipa dīle vt ar
bitramur q caput inueniētū ē sūt reuelatū. qd
post cōstantinopolim trāslatuz ē, et inde ad
gallias. Alij tradūt nō esse festū decollatōis
sed de collatione ossiū el⁹ p̄us facta et cōbu
sta. Joseph⁹ allā tradit causam necis bapti
ste dices eū p̄dcasse hoib⁹ iusticiā, et obtē
tu baptissimū mītōs gregasse in vñū. Tmēs
q̄ herodes dīpendū plītūt sequētis loan
hem occidit eū. Et refert ioseph⁹ iudeos tra
didisse herode ob hoc miserabilitē in p̄imo

D 2